

Dosarul nr. 2rac-89/22
2-17215959-01-2rac-22042022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) Z. Talpalaru
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Sîrbu, V. Mihaila, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Cimexgrup-Impex",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Cimexgrup-Impex" împotriva Societății pe Acțiuni "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" (în procedura falimentului), intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată "Servivet" (în proces de insolabilitate) cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 04 octombrie 2017, SRL "Cimexgrup-Impex" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" (în procedura falimentului) cu privire la confirmarea creanței.

În motivarea acțiunii, SRL "Cimexgrup-Impex" a menționat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2014, s-a dispus intentarea procesului de insolabilitate față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" în baza cererii introductive depusă de SA "Avicola-Bicovăț".

De asemenea, SRL "Cimexgrup-Impex" a specificat că la 29 decembrie 2014, a depus cerere de validare a creanței în sumă de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA, datorie scadentă pe care o înregistrează SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" față de SRL "Cimexgrup-Impex".

Reclamantul a relevat că datoria menționată s-a format în rezultatul încheierii între BC "Mobiasbanca" SA și SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" a 7 contracte de credit și anume:

- contractul de credit nr. 74 din 08 mai 2001;
- contractul de credit nr. 75 din 08 mai 2001;
- contractul de credit nr. 125 din 14 iunie 2001;
- contractul de credit nr. 126 din 14 iunie 2001;
- contractul de credit nr. 136 din 05 iulie 2001;
- contractul de credit nr. 197 din 12 septembrie 2001;
- contractul de credit nr. 201 din 17 septembrie 2001.

Întru garantarea rambursării creditelor acordate, în anul 2001 a fost instituit gajul în privința complexului de producție al SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" în temeiul contractului de gaj nr. 1919 din 08 mai 2001 (modificat prin Acordurile adiționale nr. 1 din 06 iunie 2001, nr. 1 din 14 iunie 2001 și din 18 septembrie 2001) și contractului de gaj nr. 74 din 10 mai 2002 (modificat prin Acordurile adiționale nr. 1 din 14 iunie 2001, nr. 2 din 05 iulie 2001 și nr. 3 din 18 septembrie 2001).

Uterior, prin contractul de cesiune din 31 octombrie 2002, BC "Mobiasbanca" SA a cesionat în favoarea SRL "Picom" creanțele dobândite în baza contractelor de credit în sumă totală de 389 555,23 de dolari SUA și 5 969 927 de lei față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău", precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă semnate pentru garantarea creditelor oferite.

La fel, a susținut că în temeiul contractului de cesiune din 15 ianuarie 2007, SRL "Cerealis Prod" a preluat de la SRL "Picom" toate creanțele față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău", precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă semnate pentru garantarea creditelor oferite.

Prin contractul de cesiune a creanțelor nr. 1234 din 11 martie 2010, SRL "Cerealis Prod" a cesionat, iar SRL "Servivet" a preluat creanța față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" în mărime de 3 204 927 de lei, precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă semnate pentru garantarea creditelor oferite.

Prin contractul de cesiune nr. 1235 din 27 decembrie 2010, SRL "Servivet" a cesionat în favoarea SRL "Alum Sistem" creanța față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" în mărime de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA, precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă semnate pentru garantarea creditelor oferite.

Prin contractul de cesiune a creanței nr. 15/10-C din 15 octombrie 2013, SRL "Alum Sistem" a cesionat SRL "Cimexgrup-Impex" creanța față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" în mărime de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA, precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă semnate pentru garantarea creditelor oferite.

Astfel, SRL "Cimexgrup-Impex" are calitatea de creditor în contractele de credit încheiate între BC "Mobiasbanca" SA și SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău", iar Banca are calitatea de creditor gajist.

La fel, prin scrisorile din 22 octombrie 2013 și 16 decembrie 2013, SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" i s-a comunicat și s-a adus la

cunoștință contractul de cesiune de creanță nr. 15/10-C din 15 octombrie 2013, fiind solicitată totodată și executarea acestuia.

Mai mult ca atât, prin scrisoarea din 11 noiembrie 2013, SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" a solicitat acordul scris al SRL "Cimexgrup-Impex" privind efectuarea unor modificări în Registrul de Stat al Bunurilor Imobile asupra bunurilor proprietate a SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău", fapt ce denotă că ultima a admis că SRL "Cimexgrup-Impex" este beneficiarul de drept al creanței în mărime de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA.

Totodată, reclamantul a specificat că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2015 (menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2015), au fost admise contestațiile depuse de SA "Avicola-Bucovăț" și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în partea cererilor de validare a creanțelor înaintate de SRL "Cimexgrup-Impex" în mărime de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA și respinsă cererea SRL "Cimexgrup-Impex" cu privire la validarea creanței în mărime de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA a debitorului insolubil SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău".

Deci, reclamantul a invocat că creanța pretinsă în sumă de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA a constituit obiectul unui litigiu între SRL "Servivet" și SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău".

De asemenea, a relevat că Declarația de rezoluțiune publicată în Monitorul Oficial nr. 60-65 din 14 martie 2014, prin care SRL "Servivet" a declarat rezoluțiunea contractului de cesiune nr. 1235 din 27 decembrie 2010, încheiat cu SRL "Alum Sistem" (prin care a fost cesionată creanța față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău"), nu poate fi considerată valabilă care să producă efecte juridice, deoarece nu au fost respectate condițiile stabilite de art. 737 alin. (1) din Codul civil, care prevede expres că rezoluțiunea operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte.

Prin urmare, publicarea Declarației de rezoluțiune în Monitorul Oficial nu se consideră o adresare unei persoane determinate, dar reprezintă o adresare către un număr nedeterminat de persoane.

În acest sens, SRL "Alum Sistem" nu a primit nici o Declarație de rezoluțiune din partea SRL "Servivet", iar în acest caz se consideră că rezoluțiunea nu a avut loc, respectiv contractul de cesiune nr. 1235 din 27 decembrie 2010 își continuă valabilitatea.

Mai mult ca atât, la 14 martie 2014 când a fost publicată în Monitorul Oficial declarația de rezoluțiune, SRL "Cimexgrup-Impex" a încheiat deja contractul de cesiune a creanței nr. 15/10-C din 15 octombrie 2013 cu SRL "Alum Sistem".

Respectiv, creanța față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" aparținea deja SRL "Cimexgrup-Impex", or, contractul de cesiune a creanței nr. 15/10-C din 15 octombrie 2013, în baza căruia a fost transmisă creanța în valoare de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA nu a fost anulat și nici reziliat, continuând să producă efecte juridice.

Astfel, reclamantul a menționat că atât la momentul cesionării creanței SRL "Servivet" către SRL "Alum Sistem", cât și la momentul încheierii

contractului de cesiune a creanței nr. 15/10-C din 15 octombrie 2013 între SRL "Alum Sistem" și SRL "Cimexgrup-Impex", creanța cesionată era valabilă, iar contractele legal încheiate.

SRL "Cimexgrup-Impex" a solicitat confirmarea creanței față de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" în valoare de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA.

Ulterior, la 13 noiembrie 2017, SRL "Cimexgrup-Impex" a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" a sumei de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA (f.d. 76-77 Vol. I).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2018, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL "Servivet" (f.d. 134-135 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 ianuarie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Cimexgrup-Impex".

S-a încasat de la SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" în beneficiul SRL "Cimexgrup-Impex" suma de 234 627,33 de dolari SUA, echivalentul în valută națională conform cursului stabilit de BNM la data executării hotărârii și suma de 5 907 628,71 de lei cu titlu de datorie.

S-a încasat de la SRL "Cimexgrup-Impex" în beneficiul statului suma de 30 000 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2021, s-a admis cererea de apel depusă de SRL "Servivet" și cererea de apel depusă de SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău", s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 ianuarie 2021 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-as respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Cimexgrup-Impex".

S-a încasat de la SRL "Cimexgrup-Impex" în beneficiul SRL "Servivet" și SA "Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău" suma de 37 500 lei pentru fiecare cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că între SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” și BC „Mobiasbanca” SA au fost încheiate 7 contracte de credit și anume: nr. 74 din 08 mai 2001; nr. 75 din 08 mai 2001; nr. 125 din 14 iunie 2001; nr. 126 din 14 iunie 2001, nr. 136 din 05 iulie 2001; nr. 197 din 12 septembrie 2001, nr. 201 din 17 septembrie 2001, iar întru garantarea rambursării creditelor, a fost instituit gajul asupra complexului de producție al SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în temeiul contractelor de gaj: nr.1919 din 08 mai 2001 și nr.74/1 din 10 mai 2001.

Ulterior, prin contractul de cesiune nr. 3644 din 31 octombrie 2002, BC „Mobiasbanca” SA a cesionat în favoarea SRL „Picom” creanțele dobândite în baza contractelor de credit, în sumă totală de 389 555,23 dolari SUA și 5 969 927 de lei față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, precum și

toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă semnate pentru a garanta creditele oferite în temeiul contractelor de credit.

Prin contractul de cesiune din 15 ianuarie 2007, SRL „Cerealis Prod” a preluat de la SRL „Picom” toate creanțele față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă.

În baza contractului de cesiune a creanțelor nr. 1234 din 11 martie 2010, SRL „Cerealis Prod” a cesionat, iar SRL „Servivet” a preluat creanța față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în mărime de 3 204 927 de lei, precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă.

Prin contractul de cesiune nr. 1235 din 27 decembrie 2010, SRL „Servivet” a cesionat în favoarea SRL „Alum Sistem” creanța față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în mărime de 5 907 628, 71 de lei și 234 627, 33 de dolari SUA, precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă, iar, în temeiul contractului de cesiune a creanței nr. 15/10-C din 15 octombrie 2013, SRL „Alum Sistem” a cesionat către SRL „Cimexgrup-Impex” creanța sa față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în mărime de 5 907 628, 71 de lei și 234 627, 33 de dolari SUA, precum și toate drepturile ce decurg din contractele de gaj și ipotecă.

Colegiul a mai reținut că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2014, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procedura de insolvență față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, în baza cererii introductive depuse de către creditorul SA „Avicola-Bucovăț”.

Pe parcursul procesului de insolvență, SRL „Cimexgrup-Impex” a depus cerere de validare a creanței în valoare de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA, iar SRL „Financial Investment Group” în sumă de 8 196 968 de lei, care au fost admise prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2015, a fost admis recursul declarat de către SRL „Cimexgrup-Impex”, cu restituirea pricinii în această parte spre rejudecare, iar în rest încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015 a fost menținută.

Instanța de apel a stabilit că întru susținerea soluției pe caz, Curtea Supreme de Justiție a indicat că, prima instanță corect a stabilit că suma pretinsă a constituit obiectul unui litigiu între SRL „Servivet” și SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, care prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 martie 2014, a admis parțial acțiunea.

Astfel, instanța de apel a concluzionat referitor la netemeinicia cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Cimexgrup-Impex” privind încasarea sumei de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA cu titlu de datorie, ce rezultă din contractul de cesiune de creanță.

La caz, instanța de apel a reținut că deoarece SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” se află în proces de insolvență, în litigiul dat urmau a fi aplicate normele procedurii de insolvență, dat fiind faptul că instanța urma să confirme creanțele și nicidecum să încaseze suma.

De asemenea, instanța de apel a constatat că hotărîrea Judecătorei Ciocana din 28 martie 2014 a fost executată prin livrarea de bunuri către SRL „Servivet” și compensarea reciprocă a creanțelor.

Astfel, SA „Avicola-Bucovăț” (creditor ipotecar), conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 3403 din 23 aprilie 2014, din numele SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, a vândut SRL „Servivet” bunurile imobile la prețul de 33 994 413,91 de lei, dintre care suma de 24 961 254 de lei din prețul imobilului urma să fie achitată către SA „Avicola-Bucovăț”, iar suma de 9 033 159,91 de lei către SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, aceasta din urmă constituind diferența dintre prețul de vânzare a bunului și valoarea creanței pe care o deține SA „Avicola Bucovăț”.

În rezultat, SRL „Servivet” a devenit debitor al SA „Combinatul de Produse Cerealiere Chișinău” în sumă de 9 033 159,91 de lei.

La fel, prin declarația din 05 mai 2014 înaintată SA „Combinatul de produse cerealiere Chișinău”, SRL „Servivet” a declarat despre compensarea parțială a creanțelor reciproce și anume a obligației sale de a achita SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” suma de 9 033 159,91 de lei (rezultată din contractul de vânzare-cumpărare), cu obligația SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” de a achita SRL „Servivet” suma de 9 056 468,25 de lei ca efect fiind stingerea acestor obligații.

Ca urmare, în evidența contabilă a SA „Combinatul de Produse Cerealiere Chișinău” au fost trecute operațiuni de compensare a datoriei reciproce, fiind integral executată obligațiunea SA „Combinatul de Produse Cerealiere Chișinău” față de SRL „Servivet” de achitare a sumei datoriei de 5 907 628,71 de lei și 234 327,33 de dolari SUA, încasată prin hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 28 martie 2014.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că cerința din cererea de concretizare a pretențiilor din 13 noiembrie 2017 este una nefondată de drept și urmează a fi respinsă ca nefondată.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin decizia pronunțată de Curtea Supremă de Justiție la 23 septembrie 2015, în cauza civilă, la cererea introductivă depusă de SA „Avicola-Bucovăț” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, Curtea a stabilit că, SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” nu datorează careva sume către SRL „Cimexgrup-Impex”, astfel instanța de fond întemeiat a respins cererea SRL „Cimexgrup-Impex” de validare a creanței.

Cu referire la invocarea SRL „Cimexgrup-Ipmex” a dreptului de a solicita încasarea de la SA „Combinatul de produse cerealiere Chișinău” a sumei datorate SRL „Servivet” în temeiul contractului de cesiune de creanțe din 15 octombrie 2013, încheiat între SRL „Cimexgrup-Ipmex” și SRL „Alum Sistem”, ultima obținând această creanță de la SRL „Servivet” conform contractului de cesiune nr. 1235 din 27 decembrie 2010, instanța de apel a relevat că aceste contracte sunt date cu mult înaintea emiterii hotărîrii Judecătorei Ciocana din 28 martie 2014, care este actul juridic relevant pentru debitor.

De asemenea, conform preavizului din 31 ianuarie 2014, publicat în Monitorul Oficial din 14 martie 2014, SRL „Servivet” a notificat privind rezoluțiunea contractului de cesiune a creanței nr. 1235 din 27 decembrie 2010 încheiat cu SRL „Alum Sistem”, operând rezoluțiune în sensul art. 737 din Codul civil, ce nu a fost contestată în instanța de judecată, contractul de cesiune încetând în temeiul efectelor rezoluțiunii prevăzute la art. 738 din Codul civil.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că în constatările Curții Supreme de Justiție expres este reținut că faptul achitării de către debitorul SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a creanțelor în sumă de 5 907 628,71 de lei și 234 627,33 de dolari SUA față de SRL „Servivet” în baza unei hotărâri judecătorești neanulate, exclude posibilitatea validării acelorași creanțe față de terțul SRL „Cimexgrup Impex” SRL, iar reieșind din faptul că sumele solicitate a fi încasate au fost deja achitate, creanța deja este nevalabilă.

La 06 aprilie 2022, SRL ”Cimexgrup-Impex” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul SRL ”Cimexgrup-Impex”, a invocat că la emiterea deciziei contestate, au fost încălcate normele de drept material și procedural.

În motivarea recursului, a menționat că instanța de apel urma să aprecieze de siesătător aspectele ce țin de operarea unei eventuale rezoluțiuni a contractului de cesiune încheiat între SRL ”Servivet” și SRL „Alum Sistem”, inclusiv prin prisma aspectelor invocate în cererea de chemare în judecată și anume că nu a fost efectuată notificarea/declarația către SRL „Alum Sistem” în modul corespunzător, precum și faptul că notificarea/declarația de rezoluțiune a fost publicată în Monitorul Oficial aproape după 3 ani de la momentul în care SRL ”Servivet” a cunoscut despre o eventuală neexecutare a obligațiilor contractuale din partea SRL „Alum Sistem”, prin ce nu au fost respectate condițiile legale de operare a rezoluțiuni/rezilierii prevăzute la art. 737 alin. (1) și (2) din Codul civil, care stabilesc că dreptul părții de a desființa contractul se exercită printr-o declarație scrisă adresată celeilalte părți a contractului, inclusiv că creditorul pierde dreptul de rezoluțiune dacă nu notifică cealaltă parte într-un termen rezonabil de la data la care a aflat sau trebuia să afle despre oferta sau executarea necorespunzătoare.

Deci, recurentul a specificat că instanța de apel nu a apreciat su nici o formă cele invocate referitor la valabilitatea contractului de cesiune, ci doar a preluat poziția expusă de instanța de recurs (decizia nr. 2rc-588/15 din 23 septembrie 2015) în cadrul examinării recursului în procesul de insolvență, fără a fi motivate, constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu referire la modalitatea de formulare a cerințelor din cererea de chemare în judecată, care în opinia instanței de apel urma să fie formulată ca confirmarea creanței și nu ca încasare a sumei, motiv pentru care a fost casată hotărârea instanței de fond, recurentul a relevat că reieșind din prevederile art. 144 alin. (4) din Legea insolvenței, SRL ”Cimexgrup-Impex” are dreptul de adesare în ordine generală contencioasă.

Or, formularea acțiunii ca obligare la executare și/sau confirmare a creanței nu influențează finalitatea actului judecătoresc emis în sensul executării acestuia în cazul unui proces de insolvabilitate, deoarece creanța invocată a apărut pînă la intentarea procesului de insolvabilitate față de SA ”Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” și aceasta urmează a fi inclusă în tabelul creanțelor.

Prin urmare, a sîștinut că cerința de concretizare a pretențiilor în sensul formulării a parvenit de la instanța de judecată și formularea respectivă nu schimbă modalitatea de executare a acesteia în cadrul procesului de insolvabilitate (modalitatea de formulare care nu schimbă ca sens și conținut esența raporturilor juridice civile) și deci constituie un argument formal invocat de instanța de apel în motivarea anulării hotărârii instanței de fond.

La 22 aprilie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimați a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 02 decembrie 2021.

La 04 aprilie 2022 decizia motivată a fost expediată în adresa părților (f.d. 179 Vol. II), însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 aprilie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL "Cimexgrup-Impex", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Cimexgrup-Impex".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh